

Megkezdődött a tanév a SZIA-ban is

Ilyenkor, egy-egy iskolai tanévnyitó alkalmával már a ránk váró eseményre gondolva is kissé szomorkás hangulatunk támad, és ez az életkorral mit sem változik. Ha másért nem, hát azért nem, mert mindannyian szeretjük a nyarat, a gondtalan pihenést, a szabadságot.

A tényeken változtatni sajnos nem tudunk. Sőt! Dédapáink és dédanyáink úgy tartották, hogy a nyár jóval korábban, már augusztus 24-én, Szent Bertalan napjával ér véget, és ezzel a dátummal el is kezdődik az őszi. Ők mégsem szomorkodtak, hiszen megkezdődött a szüretre való felkészülés.

Mit tanulhatunk mindebből?

Azt, hogy valaminek a vége egyben valami újnak, valami reménytelinek, valami számunkra izgalmas jövőt tartogatónak a kezdete. Így van ez az új tanévvel is. Hiszen minden új tanév új gyümölcsöket teremhet, és a tanév végével újabb szüret következhet.

Tegnap az jutott az eszembe, hogy milyen igaz: az iskola nem csupán egy hely, nem egy GPS-koordinátákkal meghatározható pont a Google-térképen, ahová az okostelefonunk segítségével akkor is odatalálunk, ha a hosszú nyári szünetben esetleg elfelejtettük volna, hogy hol találhatjuk meg.

Az iskola nem egy hely, ahol rideg tárgyak vesznek körül bennünket, hanem az iskola sokszínű érzés, amely milliónyi pillanatból, ezernyi személyes találkozásból fakad. Az őszinte barátságokból az osztálytársak között, a tiszteletből, amit tanáraitok iránt éreztek. A vidámság, az öröm perceiből, amelyet a kirándulásokon, testvériskolai programokon, az iskolai karácsonyokon, farsangi mulatságokon gyűjtögethettek össze. És – ahogy a tanév gazdag programját kollégáimmal terveztük abból az derült ki a számomra, hogy ilyen élményben idén is bőven lesz részetek a tanulás mellett.

És bár az iskola falai között leginkább az észről és az értelemről hallunk –, mégis az embert az érzelmi teszti igazán emberré. Bizonyára ti is tapasztaltátok, hogy amit szeretek, azt könnyebben meg is tanuljátok, amit

viszont nem, azzal igen nehezen boldogul az ember. Az érzelmi nevelésre – amelyre a tanórákon, művészeti foglalkozásokon és a tanórákon kívüli iskolai programokon nyílik leginkább lehetőség – idén is nagy hangsúlyt fektetünk.

Érzelmekben és élményekben gazdag tanévet kívánjak nektek! Azt kívánom, hogy szeressetek tanulni! Aki pedig úgy érzi, hogy ez lehetetlen, és mindig kézzel-lábbal tiltakozik ellene, annak a figyelmébe ajánlom az egyszéri kertész és a pitypang történetét:

Egy kertész levelet írt a Földművelési Hivatalba:

„Mindennel megpróbálkoztam, amit az

önök könyvecskéje ajánlott arra, hogyan lehet megszabadulni a kertemet csúfító pitypangoktól. Minden tanácsukat megfogadtam, és kínos pontossággal betartottam. Ennek ellenére a pitypangok tovább nőnek. Mit tegyek?”

Postafordultával a kertész kézhez kapta a választ:

„Tisztelt uram! Ha ön valóban megpróbálkozott mindennel, amit tanácsoltunk önnek, és még mindig nőnek a pitypangjai, akkor már csak egy dolgot tehet – megtanulja szeretni őket!”

Czifra Zsuzsanna, igazgató, SZIA